

[Ingemar Petersen.]

anden del af landet, hvis man kan opnå det samme i understøttelse ved at blive boende på sin hjemegn som ved at flytte og tage nyt arbejde.

Ændringen i § 54, således at lærlinge fremover umiddelbart kan opnå ret til dagpenge efter lærekontraktens udløb, er en rimelig og retfærdig ordning, som det radikale venstre kan støtte.

Vi må drøfte problemerne nærmere i udvalget.

Bach (FP):

Til forslagsstillerne vil jeg gerne sige, at vi i fremskridtspartiet er opmærksom på, at lovforslag nr. 74 fremsat af arbejdsministeren, som var til behandling her i tinget for få dage siden, næsten er en afskrift af det forslag, vi behandler i dag, som SF jo også fremsatte i november 1974. Jeg skal derfor henviser til, hvad jeg sagde om lovforslag nr. 74 den 27. februar, hvor jeg sagde, at vi ville gå ind i et sagligt og grundigt udvalgsarbejde. Det gælder bestemt også for det her fremsatte forslag fra SF.

Burgdorf (KF):

Jeg har forstået, at hovedsigtet med dette lovforslag er fuld erstatning for arbejdsløshed, og jeg må understrege, som det tidligere er sagt her, at det har vi faktisk i øjeblikket.

Det må da være sådan her i vort land, at det kan betale sig at bestille noget, og det vil vi gerne animere til. Man har sagt om os i det konservative folkeparti, at vi har ikke megen forståelse for den arbejdsløshed, der er. Det har vi så sandelig, både for den fysiske og den psykiske belastning, det er for mennesker. Men på den anden side mener vi også, det må være rimeligt, at der er en forskel på at være arbejdsløs og så at bestille noget.

Jeg ved godt, at der er mange, som er uforskyldt arbejdsløse under den store arbejdsløshed, vi har i vort land i dag. Der er nogle, der siger, at det er det kapitalistiske samfunds skyld. Det er det ikke. Det er bare os her i det danske folketings, som i en årække har mishandlet erhvervene, så de ikke har kunnet konkurrere med det udland, som ligger uden om os; derfor har vi

den misere. Det er dér, vi skal sætte ind, så skal vi nok blive af med arbejdsløsheden.

Svend Erik Sørensen (KrF):

Da det drejer sig om en genfremsættelse, vil vi nøjes med at henviser til, hvad vi tidligere har sagt i anledning af dette lovforslag. Da forholdene på arbejdsmarkedet ikke er blevet forbedret, tværtimod, er vores positive holdning over for dette lovforslag ikke blevet mindre. Vi vil gerne være med til en positiv udvalgsbehandling.

Jørgen Jensen (DKP):

Vi kan også hilse forslaget med velvilje, så meget mere som det jo er lig det forslag, vi fremsatte i sidste samling, hvor vi også pegede netop på de punkter, der ligger her. Vi har også for nylig behandlet et regeringsforslag om de samme spørgsmål.

Jeg vil gerne sige til det konservative parti, der igen fremkommer med påstanden om, at det må kunne betale sig at arbejde: skal vi nu ikke erkende, at der er 150.000 mennesker i dette land, som gerne ville arbejde, men som ikke kan komme til at arbejde? Det er en uartighed efter min opfattelse at sige til dem: det skal kunne betale sig, derfor skal I ikke have fuld erstatning. Vi kan ikke acceptere fra dette tings side, at der bliver sagt noget sådant.

Årsagen til arbejdsløsheden er det økonomiske system, vi har, hvor man ikke producerer efter behov, hvor man ikke styrer kapitalen derhen, hvor den skulle styres hen, så den sikrede produktion og beskæftigelse. Det er årsagen. Det er bl. a. også dette tings skyld, det er rigtigt, men derfor må vi vel også gribe fat og rette det. Indtil vi får rettet det, har vi en forpligtelse til at sikre dem, der er ramt af arbejdsløsheden, fuld erstatning, så længe de er ledige. Det er en forpligtelse, vi har.

Som jeg sagde under behandlingen af regeringens forslag, vil vi også gerne have nogle tilføjelser — det har vi også sikret bliver behandlet i udvalget — nemlig at udover at der skal være en højere overgrænse for erstatningerne, så der kan gives fuld erstatning, skal der også være en mindstesats, således at man ikke kan få mindre i understøttelse end det, man har i fagets mindstebetaling.